

”Walden – Livet i Skovene” er en ny fabulerende, filosofisk og drømmeagtig animationsforestilling for voksne af instruktør, Simon Boberg og scenograf/dukkemager Dan Hurlin. Forestillingen har premiere d. 19.10. 2024 og spiller til d. 16.11 2024. De medvirkende er; Jens Gotthelf og Signe Kærup Dahl.

En visuel animationsteaterrejse gennem årstidernes skiften om årets gang i skoven fra idylliske sommerdage til ensomme vinteraftener og mennesket indre kamp og dets længsel efter skovens dybe stille ro.

Forestillingen begynder med manden i den lille hytte, Henry David Thoreau. Forestillingen er frit efter hans bog ”Walden- Livet i Skovene” en amerikansk klassiker, udgivet i 1854.

Thoreaus tanker taler ind i nutidens klimadebat, træernes hemmelige liv og menneskets forhold til naturen. I 2 år var han helt alene i et selvvalgt eksil i en skov. Her prøvede han at finde ud af, hvor lidt mennesket egentlig har brug for, for, at det kan leve et lykkeligt og meningsfuldt liv.

Thoreaus klassiker er et opgør med civilisationens lænker og en hyldest til individet; en romantisk drøm om, at alt ville være meget bedre, hvis vi droppede samfundet og bare levede i pagt med naturen. Men passer det virkelig?

Livet i skoven, på Ærø eller i den svenske vildmark udenfor civilisationen og samfundet, er måske sjovt og selvudviklende den første sommer, men det kan blive hårdt, når vinteren kommer, og ensomheden sætter ind.

Publikum ser, oplever og følger hans liv og gøremål på scenen. De bliver forført af dukkernes poesi, nærvær og fortællinger om det enkle liv, som minder om Den gyldne tidsalder. Skønt og naivt, men kun ganske få mennesker gider at leve på den måde.

Thoreau stillede sig kritisk overfor den industrielle udvikling og mente, at den ville ødelægge naturen. Hans tanker om industriens påvirkning af naturen overtager nu forestillingen. Motorsavslarm og stank fylder skoven og jager manden på flugt. Skorstene og store tandhjul vokser i stedet for træerne, og et samlebånd indtager scenen.

Nu minder det hele mere om Charlie Chaplins ”Moderne Tider”, hvor individet bliver en del af et større maskineri. Dukkerne går amok og prøver at multitask. De arbejder, spiser, opdrager deres børn og hygger og opfylder kravene til det moderne menneske. En kakofoni af aktiviteter, et kabinet af fortvivlede mønsterborgere, som er løsrevet fra sig selv og fortabte. Et hamsterhjul af dimensioner.

Man peger til højre og venstre for at finde den skyldige, mens dukkerne bliver ved med at løbe. Det er udmattende at se på dukkerne i denne tvangskoreografi. Indtil en politiker skaber ro og orden. Han lover borgerne gyldne tider, fred og velstand til alle.

Men den industrielle produktion bliver nu underlagt nogle politiske mål, og politikerer fører os med et kæmpe brag lige ind i apokalypsen. Alt er forbi. Eller er det? Forestillingen bryder med den traditionelle historiefortælling. Vi benytter os af vores teatermaskine, sætter på ”rewind”, spiller lynhurtigt alle scener baglæns og skruer dermed tiden tilbage. Vi går tilbage til begyndelsen, så vi kan tænke over det, som gik galt.

BÅDTEATRET Nyhavn 16z, 1051 København K ☎ 33 13 21 51 info@baadteatret.dk www.baadteatret.dk
SE nr. 42 61 15 14. Bank 4180-4110133111

Vi er tilbage i skoven. Og nu lytter vi måske efter, og ikke kun til Thoreau, men også til andre stemmer. Lige fra Hesiod til Ovid og Malevitj. Fra Aristophanes til Majakovskij og John Cage. Humanister, revolutionære og velmenende naive individer kommer på banen, og deres stemmer bliver til musik.

Stemmerne fletter sig ind i ruinlandskabet og sætter frø til en ny planteskole. De giver os alternative veje til at anskue livet på. Menneskets drøm om Utopia, det opgiver man ikke.

Dukkerne bliver lullet ind i denne musikalske strøm af beroligende ord. De falder i søvn og drømmer om en lykkelig grøn fremtid. Eller som Majakovskij sagde: "Mine herrer! Det hedder sig, at et eller andet sted - jeg mener det var i Brasilien - findes et lykkeligt menneske!" Lad os besøge ham!

Bådteatret skaber en poetisk og musikalsk sanselig forestilling om menneskets higen efter "alene" tid på et afsides sted. Det moderne menneske er til tider lammet af den tsunami af problemer, der står som en uovervindelig væg foran os. Men er løsningen at vende ryggen til civilisationen og forlade sig på naturen? Og hvad med resten af samfundet?